

Săptămânal
de
informații
și
investigații

ALERTA

APARE
MIERCUREA!

Director: George Dora
Director executiv: Sorin V. Teodorescu

an 1 • nr. 5 • 13 - 19 iulie 2005 • 12 pagini • 5.000 lei (0,5 lei noi)

EDITORIAL

Justiția anticipatelor

Când toată lumea se aștepta la o perioadă de liniște și pace datorată atât vacanței parlamentare, cât și a celei judecătorești, iată că lucrurile s-au animat din nou, ajungând chiar până la punctul de fierbere. Subiectul arzător al acestor zile și al celor ce vor urma rămâne, bineînțeles, cel legat de tema alegerilor anticipate anunțate de coaliția aflată la guvernare. Chiar dacă, procedural, mai rămân de făcut destul de mulți pași până ce data alegerilor viitoare va putea fi considerată bătută în cuie, cei mai importanți jucători de pe scena politică românească și-au început deja recitalul, înțelegând prin aceasta campania electorală. Argumentul forte folosit de toate partidele este același: integrarea în Uniunea Europeană. Dacă Puterea (cel puțin deocamdată, o vom numi în același fel) susține că integrarea este compromisă din cauza amânării reformei în Justiție, amânare dictată de PSD, Opoziția își strigă nemulțumirea, sus și tare, încercând să acrediteze ideea că aderarea va fi compromisă doar în cazul în care Alianța refuză să mai rămână la Palatul Victoria. Am ajuns în situația, absolut de necrezut în urmă cu câțiva ani sau chiar câteva luni, ca Puterea să dorească să renunțe la putere iar Opoziția să se opună cu sălbăticie la acest lucru. Un observator neavizat ar putea crede că a nimerit într-o țară de nebuni, unde toate merg împotriva firii. Și nici măcar nu s-ar înșela prea tare. Una peste alta, explicația rămâne destul de simplă: PSD-ul s-a jucat cu focul și este pe cale să se ardă, destul de rău. Justiția, prin câțiva reprezentanți aserviți politic, a refuzat să fie independentă și competentă. A dat un semnal clar că nu este pregătită să facă față cerințelor UE, sau că nu dorește acest lucru. Urmările pot fi nebănuite în politichia dâmbovițeană. PSD-ul poate pierde tot ce a câștigat datorită electoratului și concursurilor de împrejurări, Alianța poate pierde și ea, deși nu se așteaptă, UDMR-ului nu-i pasă, iar PRM-ul speră, ca de fiecare dată, să obțină 100% din voturi. Primele victime par să fie conservatorii lui Voiculescu, cărora toți le întorc spatele, după trădările anterioare. Până la urmă, un singur lucru rămâne clar: deși nu ne așteptam, vom avea o vară și o toamnă fierbinți și interesante.

⇒ **SUB LUPĂ** | Frații Nanaa, agenți Al Qaida.....2

⇒ **GHID** | Ce facem dacă terorismul amenință România?.....4

⇒ **DOSAR** | Primarul penal.....8

⇒ **ANALIZĂ** | Excesul de democrație.....9

⇒ **INVESTIGAȚII** | Afacerile necurate ale șefilor STS.....10-11

Croitorie cu ață albă

Magistrații români au decis că nu vor reformă. „Alerta“ începe un ciclu de dezvăluiri privind „actele de bravură“ ale unor judecători și procurori care nu pot accepta să-și piardă privilegiile.

pag. 3

DEZVĂLUIRI | pag. 5

Hassan Awdi:
„Eu împușc
ziariști!“

TOP SECRET | pag. 6-7

**Agenții noștri
ilegali –
Adevărații 007**

sub lupă

Frații Nanaa, agenți Al Qaida

Afaceri ilicite sub nasul autorităților

Cetățenii sirieni Ammar și Hassan Nanaa sunt binecunoscuți în Iași. Nu pentru fapte bune ci, la fel ca alți arabi îmbogățiți subit după revoluție, pentru matrapazlăcuri și furțișaguri în folos propriu și pentru organizații extremiste. Și în acest caz, „organele” nu au reacționat sau au intervenit

cu întârziere, după ce faptele comise de sirieni deveniseră extrem de grave. Intervenit este impropriu zis, pentru că „obiectivele” au reușit să spele putina, fiind în prezent date în urmărire generală și internațională. Fără îndoială, din multitudinea de ilegalități comise, cea mai gravă este devalizarea

de către cei doi frați a uzinei de fibre și fire sintetice „TEROM” Iași.

În 2002, frații Nanaa încheie cu Autoritatea de privatizare un contract, obligându-se să plătească pentru TEROM o sumă de nimic, 500.000 de euro, și să investească apoi 3,3 milioane de euro.

Activități în sprijinul teroriștilor

Contractul cu reprezentanții statului român nu a însemnat nimic pentru sirieni, care au ignorat efectiv prevederile contractuale, TEROM alegându-se în final cu circa 280.000 de dolari. Din martie 2004, contractul a fost reziliat, deoarece datoriile de circa 20 milioane de euro la bugetul statului. Atât a costat ciudata adormire a „serviciilor” locale și centrale. Somnul autorităților atât de „competente” în ultima perioadă a fost tulburat și de serviciile de informații americane, care le-au adus la cunoștință că patronii arabi de la TEROM Iași au spălat circa 23 milioane de euro printr-o bancă care aparține nu mai puțin decât familiei lui Osama bin Laden – cel mai căutat terorist din lume.

Somnul „organelor” generează monștri

Ammar și Hassan Nanaa și-au făcut de cap în România, distrugând un combinat chimic de primă mână, lăsând pe drumuri sute de muncitori și tehnicieni și nu putem să nu ne întrebăm cât și până unde se întinde caracatița acestor infrac-

tori arabi. Iskandarani la Timișoara, Khaled Matar la Cluj, Omar Hayssam la București, toți foști studenți săraci și toți ajunși mari mafiotoși.

Dar, revenind la caz, constatăm că obrăznicia infractorilor nu cunoaște margini. Deși aflați în urmărire prin Interpol, cei doi autentifică acte la ambasada României (ce a păzit sistemul extern de protecție?) și aduc cereri și acuzații prin Internet AVAS. Ei cer prin mail să primească înapoi combinatul, dorind să continue jaful desfurat mai mult de doi ani sub ochii autorităților.

Somnolența organelor statului în cazul de la Iași, dar și în celelalte cazuri în care cetățeni străini comit fapte ilicite de natură economică rămase nepedepsite, care, așa cum s-a văzut, degenerază în acțiuni grave, chiar teroriste, nu poate decât să ne îngrijoreze. Dacă nici după exemplele de mai sus nu se iau măsuri drastice pentru depistarea celor care nu și-au făcut datoria sau chiar au favorizat infractorii, atunci putem spune fără tăgadă că siguranța țării este în pericol și că oricând putem fi implicați, în interior sau exterior, în acțiuni teroriste sau diversioniste de amploare.

ALEXANDRU IOAN

Dreptul la replică

Practicăm un alt gen de presă. Investigație, nu imaginație. Informație, nu calomnie. Dezvăluiri, nu mitocăniile de joasă speță. Cu toate acestea, recunoaștem că am acceptat cu anumită ușurință dezinformările privindu-l pe consilierul ministerial Dumitru Saitoc. Menționăm, dar acest lucru nu ne scuză, că dezinformarea a avut succes, pentru că s-a folosit o anumită curea de transmisie, un profesionist în domeniul informațiilor, care presupunem că a fost exploatat în orb. Pe scurt, recunoscând că am fost dezinformați, atât prin comisiune, cât și prin omisiune, cerem scuze d-lui consilier guvernamental Dumitru Saitoc pentru articolul „Consilierul personal al lui Sereș, numit șef pe viață”.
GEORGE DORA
DANIEL VALERIU

ALERTA

Tel.: 0740.597.158; 0721.819.229

Plătim cash orice informație

EDITAT DE
SC PRODIMPX SRLDIRECTOR:
George DoraDIRECTOR EXECUTIV:
Sorin V. TeodorescuREDACTOR ȘEF:
Daniel Valeriu

CONSILIERI:

Ioan Crețu, Dionisie Hagi
DIRECTOR ECONOMIC:
Virgiliu DumitrescuREDACTIA:
Dorel Moldovan, Iulia Gorzo
Paul Cernea, Ioan Alexandru
Ștefan Jora, Daniel Bălan
Mihai Vlad, Ionel Hrynczuk
Daniel Alexandru,
Vicențiu ConstantinDIFUZARE:
SC ANOTA IMPX SRL
DTP:
Omni Press & Design
TIPAR:
Cromoman SRL

Croitorie cu ață albă

Am aflat cu stupeoare și indignare că reforma în justiție a fost împiedicată, de curând, prin Decizia Curții Constituționale, într-un moment în care toată suflarea românească îi simțea nevoia și aștepta să mai facem, poate, ultimul pas spre integrarea în Uniunea Europeană. Cu toții ne întrebăm cine sunt cei care nu doresc o reformă democratică și curajoasă într-unul din domeniile cele mai sensibile ale puterilor în stat, cine sunt cei care au profitat până acum cel mai mult de această părghie democratică și vor să-și păstreze în continuare niște prerogative pe care să le folosească numai în interesul propriu și nu în cel al comunității și al cetățeanului de rând, care devine de cele mai multe ori victimă nevinovată a acestui mecanism orb și uneori înfiorător, a acestui lanț cu care rămâi de multe ori legat nevinovat, nu doar la mâini și picioare, ci și în suflet și în conștiință.

Bravură judiciară

Vom descrie și vom exemplifica în rândurile următoare câteva cazuri de bravură justițiară ale unor magistrați procurori din Parchetul Judecătoresc Sector 4, devenite cunoscute publicului larg prin modul defectuos în care s-a făcut sau urmează să se facă dreptate, prin metodele de lucru ale eroilor noștri, adevărați croitori cu ață albă.

În noiembrie 2002, cetățeanul Cioceanu Vasile, domiciliat în municipiul București, Strada Teiul Doamnei nr. 14, bloc 8, scara B, ap. 38, sectorul 2, este trimis în judecată și i se întocmește Rechizitoriul cu nr. 2848/11.11.2002, fiind acuzat de „participare improprie la fals și uz de fals”, în condițiile în care nu există autorul falsului iar expertiza întocmită în dosar

nu probează și nici nu confirmă existența vreunui fals. Autorul acestei inginerii judiciare nu era altul decât magistratul procuror Marius Vasile, în vârstă de 28 de ani, mai mare în ale meseriei de magistrat al Parchetului Judecătoresc Sector 4. Dosarul ajunge la Judecătoria de fond, unde, așa cum era și normal, neexistând probe care să susțină Rechizitoriul, se dispune achitarea inculpatului pentru ambele fapte incriminate. Soluția a fost perfect legală și întemeiată, făcându-se trimitere la Codul de procedură penală art. 11 pct. 2, litera „a” și art. 10 lit. „a”, sentința penală nr. 1333/26.04.2004. Văzându-se jignit de colegii din instanță, domnul magistrat procuror Marius Vasile nu-și recunoaște nepriceperea și, încălcând din nou regulile de procedură și interdicțiile legale privind incompatibilitatea, declară apel personal în numele Parchetului și semnează cererea de apel formulată împotriva soluției de achitare. Urmarea a fost tragică pentru bietul cetățean nevinovat, căci se soluționează Apelul într-un nou dosar (3354/2004), iar secția a II-a penală a Tribunalului București îl găsește vinovat și îl condamnă la 3 luni de închisoare cu suspendare. Omul insistă însă în nevinovăția sa și reușește, iar la 1.04.2005 Curtea de Apel București îi repară eroarea judiciară provocată de procurorul Marius Vasile. Prin Decizia penală nr. 577/01.04.2005, lui Cioceanu Vasile i se face în sfârșit dreptate și este din nou achitat, casându-se hotărârea de condamnare.

Lipsă de deontologie sau complicitate?

Dar ce păcat că C.V. nu este singura victimă a unor

magistrați procurori, care din neprofesionalism sau din cauza unor legături obscure cu mafia murdăresc verigile lanțului justiției cu rea-credință și bună știință, în dosare mai mult sau mai puțin controversate, dosare uneori comandate din umbră, cu cercetări declanșate la foc automat în urma unor așa-zise „autosesizări” sau dosare cercetate cu viteza melcului, atunci când în spatele lor stau clanuri mafioate ale căror interese personale au fost lezate ori amenințate.

Să nu uităm de celebrul dosar penal nr. 474/2005, al și mai celebrilor frați Cămătaru, unde apărătoarea angajată în caz nu este alta decât Florentina-Mihaela Roșca, nimeni alta decât soția magistratului procuror Roșca Ovidiu-Emanuel, prim Procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sector 4 București. Au devenit de notoritate discuțiile telefonice purtate în ziua de 22.04.2004 între doamna avocat Roșca Florentina-Mihaela și Dodiță Silviu, zis Fluturică, unul dintre locotenenții fraților Cămătaru, convorbiri care au fost pe larg și negativ comentate pe posturile naționale de televiziune. Să ne gândim oare la complicitate la crimă organizată între frații Cămătaru și conducerea Parchetului de pe lângă Judecătoria Sector 4 București prin intermediul doamnei avocat Mihaela Roșca sau doar la încălcarea Codului deontologic al magistraților? Cum este respectat acest cod, când se încălcă însăși esența sa – „rolul de a formula standarde ale conduitei magistratului, pentru ca acestea să fie conforme cu onoarea și cu demnitatea profesiei sale” – esență obligatorie

și pentru domnul Prim Procuror Ovidiu-Emanuel Roșca.

Cum explică dl Prim Procuror Roșca Ovidiu-Emanuel angajarea soției sale ca avocat într-un dosar atât de grav, în condițiile în care art. 21 din Codul deontologic al magistraților face precizarea că „Magistraților nu le este îngăduit să pretindă sau să accepte să își rezolve interese personale-

le, familiale ori ale altor persoane, altfel decât în limita cadrului legal reglementat pentru toți cetățenii”?

Vom reveni în numărul viitor al revistei noastre cu noi dezvăluiri din ciclul „Croitorie cu ață albă”.

DEPARTAMENTUL
INVESTIGAȚII

Ce facem dacă terorismul amenință România?

Recentele atacuri teroriste care au avut loc la Londra au readus în atenția opiniei publice românești și nu numai iminența atacurilor de acest gen, puse la cale de Al Quaida ori de orice altă organizație teroristă din lume. Chiar dacă nivelul de alertă antiteroristă din țara noastră a rămas moderat-albastru, alte state europene, nominalizate direct de către teroriști, au crescut acest nivel. Pentru că paza bună trece primejdia rea, am încercat să aflăm, pe stradă, ce face românul în momentul în care bănuiește că ceva nu tocmai curat se petrece în fața lui. Cel mai bun răspuns a fost „sun la 112”. Dintre cei chestionați, nimeni nu cunoștea faptul că există o linie specială antitero, gratuită, funcțională zi și noapte. De asemenea, nu se cunoștea faptul că există o autoritate care veghează permanent la securitatea populației. Interlocutorii noștri, deși binevoitori, nu au putut să ne dea un răspuns referitor la modul în care un terorist încearcă să pregătească un atentat. Acesta este motivul materialului următor: informarea fiecărui cetățean că are, dacă nu datoria, măcar posibilitatea de a apăra viața. A lui, ale membrilor familiei sale și ale celor din jur.

0800.800.100 – Linia telefonică antitero

De la 20 martie 2004, la Centrul de Coordonare Operativă Antiteroristă din cadrul Serviciului Român de Informații funcționează o linie telefonică gratuită TELVERDE, la care cetățenii pot semnaliza situații suspecte a genera acțiuni teroriste. Activitatea operatorilor care preiau apelurile la numărul 0800.800.100 are caracter permanent.

O să vă întrebați ce anume trebuie anunțat la acest număr de telefon. Că a explodat o bombă sau că o persoană și-a lăsat bagajul în metrou și a coborât? De fapt, e mult mai simplu sau mult mai complex. Cine poate fi suspect că pregătește un atac terorist și cum se comportă un posibil suspect? Ce trebuie să ne trezească luarea aminte? Atenție:

- Persoane care manifestă interes pentru procurarea de substanțe care ar putea fi folosite în scopuri teroriste;
- Persoane care confecționează, dețin, transportă ori manipulează ilegal, armament, muniții, substanțe care ar putea fi folosite în scopuri teroriste;
- Acțiuni ale unor persoane care ar putea conduce la per-

turbarea funcționării unor obiective strategice de importanță deosebită;

- Prezența repetată sau prelungită a unor persoane neautorizate în zona unor obiective care ar putea constitui ținte ale unor atacuri teroriste (misiuni diplomatice străine, sedii ale unor instituții internaționale etc.);
- Interesul nejustificat al unor persoane pentru studierea sau obținerea de date referitoare la obiective importante pentru viața social-economică;
- Tendința unor persoane de a fotografia sau filma obiective care sunt supuse unor restricții privind aceste

activități;

- Staționarea îndelungată și nejustificată a unor autoturisme în apropierea unor zone de importanță deosebită, misiuni diplomatice sau alte locații în care prezența populației este numeroasă;
- Interesul unor persoane pentru studierea insistentă a unor locuri aglomerate (gări feroviare sau de metrou, aeroporturi, mari centre comerciale, obiective turistice, sportive sau culturale);
- Chestionarea nejustificată în legătură cu subiecte care, la prima vedere, nu ar prezenta interes (programul de funcționare al unor instituții, momente ale zilei de maximă aglomerație, momentul schimbării personalului care asigură paza la ambasade);
- Interesul unor persoane pentru studierea insistentă a căilor de acces feroviar, rutier,

subteran, aerian, fără a avea motive plauzibile în acest sens.

Riscuri și amenințări

În prezent, ca urmare a mutațiilor survenite în registrul amenințărilor la adresa securității globale, principalele riscuri pentru România derivă din:

- evoluția fenomenului terorist și dezvoltarea de conexiuni cu rețelele de crimă organizată transfrontalieră și/sau entități extremist-religioase;
- proliferarea

departamente specializate, cu atribuții de prevenire și contracarare a amenințărilor susmenționate. De asemenea, în scopul oferirii unui răspuns eficient tuturor acestor provocări, unele cu un accentuat caracter regional/global, Serviciul Român de Informații a dezvoltat și întreține raporturi de cooperare cu structurile cu preocupări similare, atât din țara noastră, cât și din statele spațiului euroatlantic.

terinstituțională, cu atribuții specifice pe linia promovării dialogului și a consultării cu mediul instituțiilor publice și cel al organizațiilor neguvernamentale din țara noastră.

Prioritățile DLAPON

Pentru materializarea deciziilor Serviciului în acest domeniu, DLAPON acționează pentru:

- dezvoltarea componentei de relaționare cu autorități publice și organizații neguvernamentale active în domenii de interes pentru problematica de securitate;
- evaluarea posibilităților transferului de expertiză din sfera societății civile către Serviciul Român de Informații

țional specializat, DLAPON organizează programe și proiecte în scopul promovării preocupărilor SRI privind implementarea sarcinilor ce-i revin în problematica de securitate;

- susține interesele instituției cu prilejul participării la seminarii, dezbateri, mese rotunde, conferințe cu reprezentare națională și internațională;
- mediază interesele societății civile în raporturile cu Serviciul Român de Informații;
- asigură transferul de know-how, precum și a feed-back-ului instituțional către organizațiile neguvernamentale cu expertiză națională și internațională pe domeniile de interes comun;
- intermediază participarea experților din Serviciu la cursuri de specializare oferite de organizațiile neguvernamentale cu preocupări în domeniul de activitate convergente securității naționale;
- promovează proiectele de succes la nivelul instituției.

Comunicarea cu cetățenii

Asigurarea securității naționale, regionale și globale ar fi dificilă fără o comunicare biunvocă și constructivă cu cetățenii. Starea de securitate a cetățeanului induce starea de securitate a societății și de aceea trebuie conștientizată nevoia de securitate. Drept consecință, SRI, prin intermediul DLAPON, a lansat programul Centrul de Informare pentru Cultura de Securitate, care asigură implicarea instituției în agenda dezbaterii publice din România, în spiritul încurajării dialogului dintre aceasta și societatea civilă, sens în care beneficiază inclusiv de asistență tehnică și expertiză din partea unor entități interne și internaționale (de exemplu, Diviziunea pentru Diplomatie Publică a NATO) active în sfera problematicii de securitate ori a celei de mediere a legăturilor dintre structurile contribuatoare la consolidarea securității și stabilității și cetățeni.

Pentru îndeplinirea misiunii sale de promotor al conceptelor NATO, UE, ONU și ale altor organisme și organizații internaționale, în sfera politicilor de securitate, în care cetățeanul ocupă un loc central, CISC dorește să devină un spațiu de concepție a inițiativelor educaționale în acest domeniu, oferind un cadru adecvat de comunicare interactivă pe probleme specifice de securitate națională, regională și globală.

DANIEL VALERIU

Centrul de Informare pentru Cultura de Securitate

O prioritate a Serviciului Român de Informații este reprezentată de realizarea educației de securitate în sfera societății civile, pentru cunoașterea noului mediu de securitate și a tipurilor de amenințări la adresa securității naționale, regionale și globale. În acest scop, prin hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a țării nr. 00145 din 15.11.2001 s-a înființat Departamentul de Legătură cu Autorități Publice și Organizații Neguvernamentale (DLAPON), structură funcțională a Serviciului Român de Informații, specializată în comunicarea in-

formații, în domeniile de interes pe care mediul civic le asociază conceptului de siguranță națională și modului în care se realizează securitatea națională;

- promovarea, în societatea civilă, a specificului, legitimității, legalității și importanței publice a activităților de siguranță națională;
- identificarea intereselor, a spațiilor comune de analiză și dezvoltare a unor proiecte de consultare, dialog sau dezbateri cu mediul instituțional public și organizații neguvernamentale interesate de domeniul securității naționale;
- transmiterea mesajului instituțional și promovarea activităților dedicate educației de securitate în sfera legislativului, executivului și societății civile.

Competențe

În vederea îndeplinirii misiunii de comunicator institu-

dezvăluiri

Hassan Awdi:

„Eu nu discut cu ziaristii. Eu împuşc ziaristi!“

În numărul patru al săptămânalului „Alerta“ am prezentat modul în care omul de afaceri Hassan Awdi, posesor al cetățeniilor libaneză, americană, română și, se pare, braziliană, a fost ajutat să pună mâna pe spațiile comerciale aparținând Societății Comerciale „Aluniș“ SA Amintim că Awdi este acționar și la Rodipet, mesageria CFR, fabrica Bueno-Café, hotel Venetia, hotel Mamaia, fabrica Euro-Est, Casa Bucur, revista Femeia etc.

Totul are o limită

Majoritatea acestor bunuri, Awdi le-a obținut prin viciera procesului de privatizare, existând informații că ar fi unul dintre cei mai bogați oameni din România. Este de prisos să insistăm asupra faptului că Awdi lucrează pe sistem suveică. Înființând numeroase societăți comerciale și transferând bunurile materiale de la una la alta a reușit, cel puțin până în prezent, să scape de anchetele Parchetului și Poliției.

Cum ulciorul nu merge de multe ori la apă, se pare că în ultimul timp Awdi este în atenția PNA.

Una dintre loviturile pe care Awdi le-a dat a fost preluarea SC Panduri SA, fost ICL Alimentara, sector 5. Societatea a fost scoasă de FPS la licitație și Hassan Awdi și-a adjudecat-o pentru suma de 22 miliarde de lei în octombrie 2000.

Și vândut, și cu banii luați

Imediat după licitație, Awdi a plătit două miliarde lei,

restul urmând să-l plătească în 90 de zile. A plătit, dar nu cu banii săi. A contractat un credit bancar de 22 miliarde de lei, pe care l-a rambursat chiar cu banii SC Panduri SA, care avea în cont în momentul dubioasei privatizări 26 de miliarde de lei. Se pare că i-a mai rămas și rest, de-o măslină, de-o grisină. În orice caz, cine a evaluat SC Panduri SA la suma de 22 miliarde de lei ar trebui să aibă probleme mari, și nu de sănătate.

SA Panduri SA avea, la data privatizării, 49 de spații comerciale, 36 mașini Dacia, Hyundai, Iveco, marfă pe stoc de 20 de miliarde de lei și un patrimoniu de 15 miliarde de lei. Nu am auzit ca vreun funcționar mai acătării de la FPS să fi fost deranjat de justiție privind vreo privatizare de acest gen, care, din păcate, reprezintă regula și nu excepția în România.

Dobândă „gratuită“

O dată cu preluarea societății, Awdi preia și 24 de contracte de leasing pe care Panduri SA le încheiase cu un an înainte. În februarie 2001, Awdi îi anunța pe toți beneficiarii contractelor de leasing că urmează să-i plătească o dobândă de 2%, în afara ratei stabilite de fostul proprietar. Chiar după plata ratelor, Awdi nu și-a respectat în totalitate obligațiile contractuale, existând numeroase cazuri unde a refuzat să întocmească actele de vânzare-cumpărare.

Presă a mai încercat să-l ia la puricat pe Hassan Awdi, fiind îngrijorătoare o remarcă a omului de afaceri: „Eu nu discut cu

ziariștii. Mă costă 1.000 de dolari să împuşc un ziarist“.

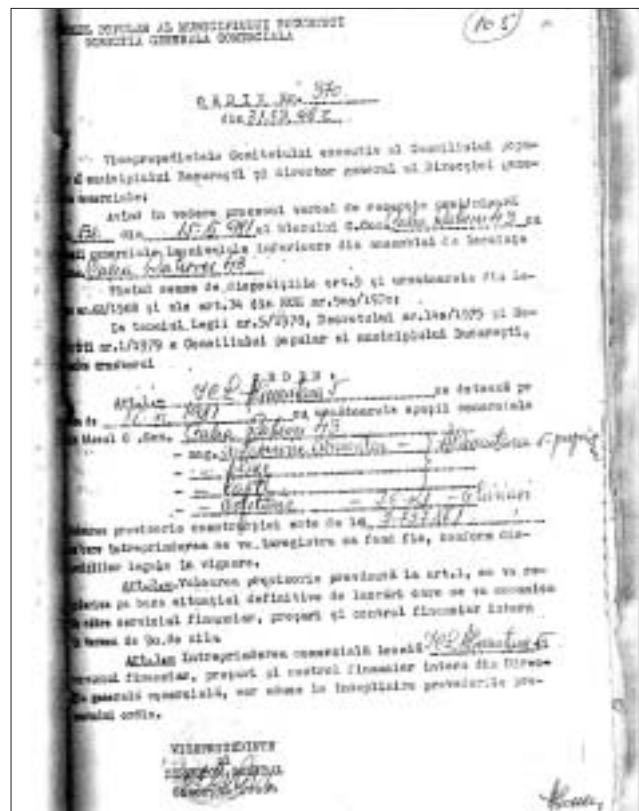
Probleme cu logica

Chiar după apariția anchetei privind privatizarea SC Aluniș (o mare măgărie) l-a sunat pe unul dintre reporterii revistei „Alerta“ (discuție înregistrată) și l-a atenționat printre răcnete că știe unde îl găsește. Nostim că, neavând alte argumente, s-a plâns că este persecutat (de cine?) pentru că este arab. Ești arab meștere? Atunci de ce pe toate actele notariale unde îți apare numele scrie că ești cetățean american? Dacă ți se rupe de justiție, de presă, de mediul de afaceri, de ce un prieten de al tău l-a sunat pe directorul revistei „Alerta“ rugându-l să te lase în pace?

DEPARTAMENTUL INVESTIGAȚII

Așa poți cumpăra o societate comercială fără să te coste nimic

Cetățeanul american Hassan Awdi reușește să încheie orice contract în condițiile care îi convin lui, iar în momentul în care este tras la răspundere se vaită că este persecutat pentru că este arab

top secret

„Agenții noștri“ ilegali – Adevărații 007

Este cunoscut faptul că unul dintre cele mai dramatice evenimente din istoria serviciilor secrete românești îl constituie „Fuga lui Pacepa“. A fost un moment dramatic pentru toți agenții de informații din România, pentru că din acel moment Ceaușescu a schimbat total nu doar rolul securității românești, dar și al serviciilor secrete, pe care le-a rupt efectiv de adevărata lor menire – aceea de a apăra și sprijini țara și poporul și nu interesele ideologice ale partidului comunist.

După trădarea lui Pacepa, toată activitatea de informații externe a României a fost reorientată radical, pomindu-se de la principiile muncii conspirative totale, pe noi forme și metode care să ducă la o mai bună culegere de informații din exterior, dar cu riscuri cât mai mici sau excluse total. Domeniul special al SIE, care a fost cel mai afectat a fost cel al ofițerilor ilegali, mai precis al spionilor.

Sacrificii enorme

Ilegalii sunt spioni trimiși să lucreze în afara unei țări, sub o altă identitate. Ei sunt și se numesc ilegali, indiferent de zona în care sunt pregătiți să activeze sau țara din care provin și sunt pregătiți pentru această muncă. Pentru publicul

larg și încântat de modul în care acționează și reușesc întotdeauna, sunt de fapt asemănări, de cele mai multe ori cu acei Agenți 007 tineri, cu fizic plăcut și atrăgător, inteligenți și perspicace, sportivi, cunoscători a multor limbi străine și tehnici de luptă cu inamicul, curajoși până la limitele absurdului în a risca pentru reușita unei acțiuni, șarmanți și cuceritori ai sexului frumos. Puțini însă știu adevărul despre acești oameni de risc și care este limita asemănării sau diferențelor în comparație cu agenții 007. Puțini știu cât durează pregătirea lor profesională, fizică, morală și mai ales psihică. Puțini sau foarte puțini știu că cei care devin ofițeri ilegali sunt obligați să-și părăsească adevăratele familii, cercurile de prieteni, iubitele sau iubiții, soțiile și uneori copiii, pentru că „legenda biografică“ după care s-a pregătit combinația informativă de infiltrare în spațiul străin să pară cât mai veridică și să reușească.

Viața bate filmul

În filmele și în romanele de spionaj totul se termină cu bine, căci „agenții“ sunt plini de succes. Indiferent de tragicul situației prin care trec, în ultimele secunde ale acțiunii

top secret

apare ceva sau cineva care-i ajută și-i salvează, iar deznoământul este întotdeauna pozitiv și fericit. Întotdeauna lor li se deschide parașuta, care părea blocată până la câteva zeci de metri de pământ, întotdeauna ei dezamorsează bombele în ultimele două secunde și sunt salvate victimele amenințate până atunci de grupul de teroriști, întotdeauna reușesc să sară din autoturismul sau avionul care tocmai urma să explodeze, întotdeauna, întotdeauna...

Așa-i în filme și în cărțile frumoase. Dar mai sunt și alte cărți, despre „agenții” adevărați.

Spionii SIE erau pregătiți până de curând după metode foarte complexe din punct de vedere informativ și în locuri speciale, total acoperite și conspirate, până la cele mai mici detalii. Un element caracteristic al acestei pregătiri îl constituia în primul rând faptul că toată pregătirea lor se făcea individual și foarte rar în cuplu soț-soție. La pregătirea lor participau de regulă doi sau trei ofițeri, fiecare pe specialitatea unui compartiment al muncii de informații. În anumite stadii ale pregătirii aveau loc așa-zisele analize de stadiu, la care participau unul sau altul din șefii ofițerilor instructori.

Metode de pregătire în comun în școli speciale a ofițerilor spioni nu s-au folosit niciodată, așa cum se afirmă în unele cărți despre munca de spionaj apărute în ultimul timp ca ciupercile pe piața noastră. Autorii acestora încearcă să acrediteze aceste informații ori din necunoștință de cauză ori prin neprofesionalismul specific diletanților. În general, au fost cunoscute foarte puține categorii de spioni SIE, în funcție de strategia sistemului și de necesitățile și scopurile economice sau financiare care erau pregătiți de durată misiunii, precum și de specificul spațiului și mediului pe care urmau să-l penetreze.

Spionul-tip

Fără îndoială că cine citește aceste rânduri a intuit că

toți acești spioni aveau o singură direcție – Vestul, din Europa și America, cu toate țările care o compun.

Spionii ilegali pregătiți de SIE pentru activități externe erau deci toate acele persoane, bărbați sau femei, trimise în misiune sub identități false și care urmau, de cele mai multe ori, să se stabilească definitiv chiar în spațiile și mediile unde ajungeau de la început pentru a-și executa misiunile.

Pentru viitorii spioni ilegali, SIE făcea recrutări și folosea numai persoane, bărbați sau femei, cu pregătire superioară, din domenii foarte variate, în funcție de necesități: ingineri, ziariști, oameni de artă, scriitori, actori etc., de obicei tineri necăsătoriți, cu un fizic plăcut, inteligenți, foarte sociabili și foarte bine pregătiți profesional și cunoscători a două-trei limbi străine. Recrutările se făceau fie din timpul facultății, fie din rândul celor care terminau printre primii în promoție sau la diferite concursuri profesionale sau de orice alt gen, dar cu un nivel de inteligență foarte ridicat. După punctare urma o etapă îndelungată de verificări tehnico-informative de natură complexă, care uneori dura și 2-3 ani, timp în care i se testau, din umbră, toate calitățile unui viitor spion. I se verificau toate rudele, vecinii, colegii de școală elementară, liceu, facultate, locurile de muncă, prietenii apropiați și îndepărtați. Era foarte necesar să se cunoască cum erau aceștia, cât de apropiate erau relațiile dintre viitorul spion și ei și mai ales care dintre toți cei verificați avea posibilitatea să plece în exterior, temporar sau definitiv. Din punct de vedere operativ, aceste verificări aveau un scop esențial, căci fiecare din cei care-l cunoșteau din țară și îl recunoșteau pe spion în exterior reprezenta un pericol extrem de mare: ratarea misiunii și retragerea imediată din spațiu.

(urmare în numărul viitor)

SORIN V.
TEODORESCU

dosar

Primarul penal

În cursul lui mai 2005, Primăria Stoenesti a județului Olt a fost ținta mai multor controale din partea unei comisii, alcătuite la nivelul Prefecturii Olt. Alcătuirea acestei comisii a fost determinată de un număr foarte mare de plângeri și sesizări ale cetățenilor din comuna Stoenesti, care se adresa Prefecturii cu numeroase aspecte de ordin penal care se petrec de mai multă vreme pe raza comunei, fapte responsabile și condamnabile pentru ei, întrucât erau comise de aleși

locali, în special de dl Vale Paul, primarul comunei, reprezentant local al Filialei PSD Olt, pe listele căreia candidase și câștigase.

Poliția primarului

Aspectele în legătură cu care cetățenii din comună au sesizat autoritățile din fruntea județului au vizat întreaga gamă de probleme cu care se confruntă Consiliul local al Primăriei Stoenesti, începând cu angajările în primărie, repararea ori vânzarea unor tere-

nuri intravilane și extravilane, problemele financiare și contabile, modul de aplicare a unor proiecte de hotărâri aprobate în consiliul local, aspecte legate de realizarea unor licitații la nivel local cu diverse bunuri aflate în proprietatea primăriei sau primite de la alte instituții și chiar multe aspecte legate de moralitatea primarului. Comisia județeană care a efectuat verificările și-a făcut pe deplin datoria, neținând cont de nici un aspect de ordin politic, manifestând intransigență, imparțialitate și obiectivitatea necesară. Rezultatul verificărilor a fost trist pentru domnul primar Vale Paul și cei câțiva apropiați ai acestuia din Consiliul local, întrucât s-a dovedit că cetățenii comunei aveau dreptate, peste tot abuzuri peste abuzuri, încălcări flagrante ale legii, îndeosebi ale legii penale.

„Primarii, dar nu numai ei, ar trebui să înțeleagă că lucrurile nu mai merg ca înainte. Criteriile politice nu mai contează ca până acum. Indiferent de culoarea politică a celor pe care îi vom controla, toți vor suporta consecințele dacă se va descoperi că au încălcat legea” menționa într-o conferință de presă subprefectul George Știrbu de la Prefectura Olt. Noi îl credem pe domnul subprefect și suntem încredințați că va duce totul până la capăt, înțelegând prin aceasta că toate aspectele penale se vor concretiza

în dosare penale pentru primar, viceprimar, secretar și ceilalți membri ai consiliului local găsiți vinovați. Se pare însă că la nivelul județului se trenează sau s-a mușamalizat deja deschiderea unui asemenea dosar penal, organele de poliție punând parcă frână aspectelor penale constatate de comisia care a verificat și constatat toate aspectele reclamate de cetățenii comunei Stoenesti.

Corb la corb...

Prin comună se aud tot mai multe voci care amintesc de relațiile de amicitie și sprijiri repetate ale primarului cu unul din ofițerii de poliție din Inspectoratul Olt, originar din comuna Stoenesti. Este vorba despre maiorul Trifu Nicolae, provenit din Stoenesti, cu care primarul Vale Paul se laudă că este verișor și care-l sprijină pentru toate abuzurile comise în cele două legislaturi câștigate ca primar. „Cât timp va fi Nicu la Slatina nu-mi fac probleme” se laudă primarul în fața unor prieteni apropiați. După cum merge ancheta până în prezent se pare însă că primarul Vale Paul cam are dreptate. O mână o spală pe alta și amândouă fața, spune un proverb românesc, pe care ofițerul Trifu Nicolae și primarul Vale Paul îl aplică de câțiva ani buni, de când și primarul l-a ajutat pe consăteanul său să-și construiască pe raza comunei un

superb castel modern cu peste 15 camere, construcție care încântă de la câțiva kilometri privirile oricărui admirator, dar îl descurajează în același timp pe orice cetățean cinstit al comunei care și-ar dori să-l imite și să facă ceva asemănător, căci și-ar pune obișnuita întrebare democratică și de bun-simț: „De unde atâția bani, frate, din salariul de bugetar al ofițerului sau poate din împrumuturi de la primar? Din șpagile primite de domnul Vale Paul în urma vânzării ilegale a unor autovehicule militare primite de Primăria Stoenesti cu titlu gratuit de la UM 01814 din Caracal și pe care înainte de a le valorifica prin licitație avea obligația să le ofere fără plată altor instituții publice?”.

Licitație de ochii lumii

Mai mult, Comisia de verificare din Prefectura Olt a stabilit că dl primar nu a procedat nici la evaluarea celor șapte autovehicule, deși în procesul-verbal de predare primire întocmit de UM 01814 era stipulată obligația primăriei de a solicita avizul unității militare pentru orice eventuală înstrăinare a bunurilor. Vânzarea lor s-a făcut însă cu cântec, nemulțumind totodată și numeroși locuitori ai comunei care își exprimaseră intenția de a participa la licitație, pentru a cumpăra unele din cele șapte autove-

hicule. La fel a procedat primarul și cu înstrăinarea, prin organizarea unor licitații directe, a unor bunuri ale fostului CAP precum și a unui teren cu o suprafață de 2267 mp, pentru care în ultimii ani nu s-au deschis partide de rol. Abuzurile primarului Vale Paul nu se opresc însă aici, căci la ele se mai adaugă altele mai noi. Să amintim, de exemplu, faptul că la sediile unde se află fostul CAP, școala generală și grădinița din comună și chiar la sediul Primăriei s-au efectuat lucrări de reparații cu încălcarea legii privind modul în care au fost alese firmele care s-au ocupat de aceste lucrări. Nu intrăm în amănunte, dar mai adăugăm faptul că foarte multe din activitățile desfășurate de dl primar Vale Paul în cele două legislaturi par cusute cu ață albă iar alegătorii săi au început să regrete greșeala pe care au făcut-o acordându-i votul de încredere. Încredere pe care alesul obștei a terfelit-o în relațiile sale necinstite și neprincipiale cu mafia locală țigănească, cu cei pe care i-a angajat la Primărie fără dosare complete de angajare (fără acte de identitate, caziere judiciare, fișe medicale, acte de studii), cu cei cu care se laudă că îl protejează la nivel local sau județean.

Vom reveni cu noi amănunte în numărul următor.

DEPARTAMENTUL
INVESTIGAȚII

Excesul de democrație

Prin respingerea de către Curtea Constituțională a pachetului de legi privind Justiția s-a produs o demonstrație nedorită probabil de înalții magistrați: excesul de democrație este uneori mai periculos pentru societate decât restrângerea unor drepturi cetățenești.

Dacă, Doamne ferește, în România s-ar produce un act terorist cu consecințe grave nu s-ar putea adopta și aplica o lege de tip Patriot Act, cum a procedat SUA după evenimentele din septembrie 2001.

Abuzul de libertate

Magistrații de la Curtea Constituțională au blocat pachetul de legi privind Justiția, prin declararea ca fiind neconstituționale a acelor articole care le afectau privilegiile. Nu vom vorbi în acest articol despre salariile uriașe din magistratură și nici despre relațiile mai mult decât strânse cu elemente ale lumii mafioate. Încă de la sfârșitul lui 1989, în România s-a instaurat o formă primitivă de democrație, pe primul plan situându-se

abuzul de libertate la toate nivelurile. Vidul de putere și cel legislativ, coroborat cu o corupție înfricoșătoare, generalizată, care a transformat România într-un stat asocial, în care omul a devenit lup pentru om.

Întregul balet grotesc care se desfășoară cu arestări, eliberări, rearestări ale unor oameni de afaceri face ca opinia publică să perceapă justiția ca generând insecuritate, abuzuri și corupție.

Împotriva interesului național

Probabil că România va fi amânată de la integrarea în UE în 2007, nefiind exclus ca același lucru să se întâmple și în 2008.

Justiția a demonstrat, și încă la cel mai înalt nivel, că există instituții care dețin o parte a puterii în stat și care pot merge împotriva interesului național.

La adăpostul legii, sub aparența unor dezbateri serioase poți înfrânge democrația mult mai ușor și mai puțin periculos decât să planuiești o lovi-

tură de stat. În 1997-1999 se vorbea despre disoluția autorității statului, despre o Românie împinsă în pragul anarhiei. Atunci s-au coagulat grupurile de interese, cercurile de putere care au inclus inclusiv înalți magistrați. Aceste centre stabilesc de fapt regulile jocului. În țara asta toți suntem sau am fost corupți, iar statul, cel puțin din punct de vedere al politicii fiscale, este perceput ca opresor al populației.

Sistemul își apără privilegiile

S-a uitat că alegerile din 2004 au fost câștigate sub sloganul „să trăiți bine” și după șase luni aproape s-a ajuns ca anumite pături ale populației să aibă probleme de supraviețuire. Au fost date lovituri mai mult crimei organizate decât corupției iar grupurile de interese nu au fost decât prea puțin deranjate. Tot Sorin Ovidiu Vântu, tot Liviu Luca, tot Tender le fac și le desfac pe toate în România. Din când în când o lovitură mai mult sau mai puțin spectaculoasă, un scandal de presă de

câteva zile și cam atât. Corupția nu este problema unor persoane, ci una de sistem, iar acesta se apără și, cel puțin până

acum, câștigă. Nu putem să ne lamentăm la nesfârșit, să dăm vina pe moștenirea trecutului, pentru că oricum, și votul de la

Curtea Constituțională o confirmă, mergem într-o direcție greșită.

GEORGE DORNI

investigații

Afacerile necurate ale șefilor

Așa cum vă promiteam în numărul trecut al săptămânalului nostru, continuăm să vă dezvăluim afacerile puțin cunoscute și prea puțin în litera legii pe care șefii unuia dintre serviciile speciale importante ale României, și ne referim aici la Serviciul de Telecomunicații Speciale, le-au făcut de-a lungul anilor, profitând de poziția și privilegiile conferite de funcțiile lor. Dacă săptămâna trecută v-am prezentat fața nevăzută a șefului serviciului, Tănase Tudor, astăzi a venit rândul primului său adjunct, Alexandru Grumaz. Și lista nu se oprește aici.

Implicare în activități ilegale

1. În cadrul contractului LGV-97 (sediul tehnico-administrativ al STS), împreună cu directorul și ceilalți adjuncți, este părtaș la comisioanele și lucrările prestate de AEDIFICIA CARPAȚI, în valoare de zeci de mii de euro anual, din care realizează:

- își mobilează la nivel de lux apartamentul din București, Str. Brașov nr. 18, Bl. F1, Sc. C, Ap. 38, sector 6;
- achiziționează un autoturism de lux Audi A6 și o motocicletă performantă pentru fiul său;
- cumpără terenul și construiește o vilă P+1 în București,

Str. Ion Nona Otescu nr. 27, Sector 5, evaluată la cel puțin 200.000 de euro;

- cumpără un teren la Bușteni și începe ridicarea unei vile P+1 pe Str. 30 Decembrie nr. 26, pentru care folosește intens cadre și logistică din STS. În prezent vila, evaluată la peste 150.000 de euro, este în curs de finisare și mobilare;
- primește comisioane foarte mari, împreună cu directorul și ceilalți adjuncți, din dotările cu mobilier, birotică, aparate de aer condiționat etc. a sediului central al STS. Spre exemplu, numai din dotarea birourilor conducerii, realizarea unei bucătării s-au cheltuit peste 140 miliarde de lei,

la care s-au perceput comisioane pe măsură.

2. Participă alături de Tănase și ceilalți adjuncți la inducerea în eroare a Guvernului României și CSAT în legătură cu sistarea lucrărilor la Centrul de Pregătire și Perfecționare din Comuna Vața de Jos, jud. Hunedoara, cu următoarele consecințe:

- privează STS de realizarea unui centru de pregătire extrem de necesar și păgubește bugetul instituției cu circa 100 miliarde de lei pentru închiderea lucrărilor și ecologizarea zonei în Comuna Vața de Jos, jud. Hunedoara;
- este de acord cu achiziționarea, în 2003, a unei cazărmi aflate într-o stare avansată

de degradare, din fondul MAPN, situată în Comuna Cristian, jud. Brașov, pentru așa-zisa „realizare a unui centru de pregătire al STS”, stabilind o valoare contractuală de peste 200 miliarde de lei. În circa un an și jumătate s-au cheltuit numai pe lucrări de demolare peste 30 miliarde de lei, fără măcar să fie începută realizarea centrului;

- își însușește în 2003-2004 sume bănești importante și materiale din lucrările executate la Obiectivul Cristian pe care le folosește la terminarea și mobilarea vilei sale din Bușteni, Str. 30 Decembrie nr. 26;

- utilizează cadre STS din oficiile județene Prahova, Brașov, Sibiu, Dâmbovița, precum și mijloace auto pentru lucrul la vila din Bușteni, toate în coordonarea lui Uță Florin, șeful Direcției Logistică.

3. Se implică solidar cu Tănase și ceilalți adjuncți, precum și cu Grigore Corneliu, Pasăre Sergiu, Dan Lăzărean și Opriș Marcel, toți șefi de

direcții tehnice, în derularea creditului extern de 55 milioane de dolari, sens în care:

- este de acord cu modalitatea de achiziție (negociere cu o singură sursă) și este parte la comisionul de 15% din 15 milioane de dolari încredințați firmei NORTEL NETWORK, furnizoare de echipamente de comunicații telefonice, afacerea derulându-se prin firmele masonului Costel Iancu și prin FELIX TELECOM. Menționăm că Grumaz este mason de rang înalt în Loja condusă de Costel Iancu;
- încălcând legislația achizițiilor, precum și destinația creditului extern acordat prin HG 1227/2000 este de acord, împreună cu Tănase, Tudosie și Mihalache, cu achiziționarea a 39 de autovehicule de teren în valoare de 90.000 de euro/bucată, plus câte 30.000 de euro pentru fiecare complet de lucru, care să fie încredințate spre realizare ca autospeciale firmei IEMI SA. Menționăm că cele

39 de autoturisme de teren de tip CHEVROLET TAHOE s-au importat direct din SUA, de la firma INTERNAȚIONAL SPECIALTY TRADING Inc., au motore de 6.000 cm³ și consum de peste 20 litri/100 km, fără a avea asigurat service-ul în țară (cea mai apropiată reprezentanță este în Austria). Grumaz se ocupă personal de bunul mers al acestei afaceri ilegale și este parte importantă la comisionul încasat pentru această afacere derulată prin firmele lui Costel Iancu;

- în cadrul aceluiași credit, încălcând legislația achizițiilor precum și destinația creditului este de acord cu cumpărarea a sute de echipamente de calcul și aplicații informatice la prețuri de trei ori mai scumpe decât prețul pieței (circa 3.500 euro/complet). De menționat că echipamentele de calcul și aplicațiile informatice sunt depășite tehnologic și neactuale. Ca și în celelalte cazuri, este părtaș la comisionul încasat împreună cu directorul,

Grumaz Alexandru

Prim-adjunct al directorului Serviciului de Telecomunicații Speciale

Activitate profesională

- 1978-1989 îndeplinește diverse funcții în M.Ap.N.;
- 1989-1996 șef Bază reparații (se ocupă de depanări radio-tv și obiecte necesare activității de protocol și educativ-culturale);
- 1996-1999 îndeplinește diferite funcții de execuție în Departamentul de Înregistrare a Armatei;
- 1999-2000 este numit șef al Direcției Planificare din M.Ap.N. și destituit pentru incompetență;
- 2000-2001 pus la dispoziția M.Ap.N.;
- 26.04.2001 este numit în mod ilegal, cu încălcarea flagrantă a Legii 80/1995 privind statutul cadrelor militare, prim-adjunct al directorului STS.

investigații

Serviciului de Telecomunicații Speciale

ceilalți adjuncți și subordonații său Marcel Opreș, care s-a ocupat nemijlocit de derularea contractului prin firmele UTI, OMNILOGIC, COMPUTERLAND.

4. Este de acord cu Tănase, ceilalți adjuncți, precum și cu șefii direcțiilor tehnice, respectiv Lăzărean, Pasăre și Opreș să pună la dispoziția unor firme particulare (ACCESNET, ALPEN ROSE INTERNAȚIONAL, DANUBIUS etc.) infrastructura rețelelor de telecomunicații speciale, precum și spațiile tehnice necesare pentru prestarea de servicii către diverse instituții publice (ANV, CNSAS, SRR etc.) sau societăți comerciale (Aeroportul OTOPENI, PETROM, ROMATSA). Aceste firme decontează STS cheltuieli de zeci de miliarde lunar, devalizând bugetul instituției, în timp ce comisioanele se împart între cei menționați mai sus. Activitatea contravine flagrant Legii 92/1996, precum și principiilor concurenței loiale față de ROMTELECOM (acordă STS facilități de 50% față de tarifele practicate).

5. Ca și celelalte cadre din conducerea STS, folosește abuziv și în mod exagerat autoturismele de lux ale instituției și logistica acesteia pentru interese personale și ale familiei, astfel:

- zilnic, familia beneficiază de autoturisme luxoase pentru tot felul de deplasări;
- folosește abuziv vila de la Neptun pentru familie, prieteni și rude;

- ține în inventarul personal articole de tehnică de calcul, birotică, electrocasnice pe care le folosește pentru familie sau influență în diverse medii;

- folosește intens cadrele și logistica instituției, din București și teritoriu, pentru lucrul, finisarea și mobilarea celor două vile;

- pretinde tot felul de bunuri, cadouri și produse cadrelor din București și teritoriu, cu diverse ocazii, pe care le folosește în scop personal sau pentru influențarea unor personalități politice.

Toate aceste abateri sunt acoperite și rezolvate generos de Uță Florin.

6. Atribuind alocații bugetare exagerate pentru amenajarea spațiilor tehnice din București și teritoriu, destinate Sistemului Unic pentru Apeluri de Urgență 112, încasează parte din comisioanele de 6.000-8.000 de euro/județ plătite de firmele FELIX TELECOM și TELECONSTRUCȚIA, împreună cu directorul și ceilalți adjuncți. Având în coordonare structurile din teritoriu se ocupă nemijlocit de bunul mers al acestei afaceri ilegale.

7. Grumaz, împreună cu Tudosie și Mihalache sunt de acord cu politica aberantă a directorului STS în domeniul personalului și bugetului, fiind părtaș la:

- creșterea numărului structurilor și a personalului de la circa 2.200 în 2000, la peste 3.600 în 2004;
- încadrarea în procent de

100% a structurilor cu personal recomandat de cunoscuți, persoane influente, rude etc. pe alte principii decât competența și pregătirea profesională;

- activarea a zeci de cadre de conducere trecute în rezervă pe criterii de incompetență și corupție, cu scopul vădit ilegal de a le recalcula pensiile după noua lege;
- fundamentarea în mod nerealist și voit exagerat a proiectului bugetului STS pe 2005,

evaluat la peste 4.000 miliarde lei, în scopul fraudării acestuia.

Scurte considerații:

Plecarea lui Grumaz din MApN a creat multă bucurie și relaxare pentru cadrele din structurile în care acesta a lucrat, scăpându-se în acest fel de un om mediocru, incompetent și incomod. Numit într-o funcție extrem de înaltă, pe care n-o merită, ca orice personaj de teapa lui se comportă

cu aroganță și duritate față de subordonați și umil și slugarnic față de cei mari. În trei ani nu a fost capabil să se integreze specificului STS, rămânând cu aceleași mentalități de tip cazon.

În prezent se străduiește intens să convingă diverse personalități politice să-i sprijine numirea ca director STS. Acordă zilnic foarte puțin timp instituției și mult timp afacerilor personale. Declarația de avere a lui Grumaz este ireală și min-

cinoasă, ca și a colegilor săi, acesta neputând justifica în nici un fel uriașa bogăție acumulată în numai trei ani dintr-o retribuție de cel mult 25 milioane de lei pe lună.

Prin prezența acestui personaj mediocru și incompetent la nivelul conducerii STS, de altfel ca și a celorlalți doi adjuncți, s-au adus grave prejudicii imaginii și prestanței acestei instituții în raport cu celelalte structuri militare.

GEORGE DORŃI

tineret

Această pagină va fi dedicată tinerilor. Și, pentru că nu putem vorbi despre ei fără ca ei să fie de față, aici veți găsi întotdeauna părerile lor despre ceea ce îi preocupă. Pentru ca lucrurile să fie și mai clare, i-am rugat să descrie generația din care fac parte și am ales câteva dintre cele mai interesante răspunsuri...

Ce faceți?

Ce faci? Cea mai simplă, banală, comună, de zi cu zi întrebare. Deși nu ridică probleme când se răspunde în mod reflex, cu un politicos „bine, mulțumesc, tu?” sau nepolitic, cu vreun mormăit ca de urs trezit din hibernare, începe să suscite cele mai penibile stări dacă vrem să-i răspundem pe bune. Mai ales dacă suntem tineri.

Dar chiar, ce facem? Facem ce vrem? Vrem ce facem? Facem ce ne place? Ne place ce facem? De ce facem ce nu vrem să facem și de ce nu facem ce vrem să facem? De ce facem ce am putea să nu facem și de ce nu facem ce am putea să facem? Am putea expedia răspunsul simplu: „uite de-aia” sau complicat „pentru că prin

natura sa omul trebuie să facă, se exprimă în acțiune și activitate, iar supraviețuirea în societatea actuală, dar și în toate celelalte care au fost și vor mai urma, necesită anumite acțiuni obligatorii, deci facem ce trebuie, dar nu numai atât, căci omul de-aia e om, că are aspirații și plăceri de toate felurile, deci mai facem și ce ne place și

nu numai atât, căci mintea omului e o mare enigmă, deci mai facem și lucruri total alandala, care nici nu ne plac, nici nu ne trebuie, nici nouă, nici oricui altcuiva, dar nici aici nu ne oprim, pentru că uneori ne-apucă așa un dor de nefăcut nimic și nimic facem, ceea ce n-ar fi nici o problemă dacă nu s-ar găsi tot timpul câte ceva care să ne traseze cu întrebarea asta idioată – adică ce faci?”.

Așa că e bine să ne întrebăm din când în când ce facem, unii pe alții, noi pe noi, ei pe voi și să mai și încercăm să răspundem. Sau, dacă nu putem, căci, până la urmă, facem și noi ce putem, avem întotdeauna opțiunea răspunsului care ne eliberează de orice responsabilitate: „Eu fac bine, dar tu?”.

CE VREM SĂ FACEM

Dacă tot am vorbit, să vedem ce mai vor tinerii din ziua de azi să facă, într-un minitop al priorităților și dorințelor lor.

Știu și fac

Anca V. (24 ani, studentă). Pe primul loc este facultatea (adică nu neapărat să învăț mare lucru, cât s-o termin cu bine). Pe al doilea loc ar fi cariera (care înseamnă un job bine plătit, unde să am parte de recunoaștere). Pe al treilea loc e familia.

Ionuț P. (26 ani, programator). În primul rând vreau să fac performanță în meseria

Cel mai important e să-mi găsesc mereu oameni cu care să mă simt bine, pe care să-i respect și să-i iubesc. Apoi să văd lumea. Nu mă interesează așa-zisa „carieră”, pe care se pune atâta preț astăzi, care înseamnă să te închizi în birou și să înghiți multe până când, în mod firesc, dacă te țin nervii suficient de bine, o să ajungi și la „promovarea” visată.

Nu știu, da' tot fac

Viorica N. (22 ani, studentă). Nu știu. Poate e ciudat, dar nu știu. În afară de ideea de a-mi trăi viața, nu-mi dau seama de mare lucru. De o cam dată merg așa, în virtutea inerției... școală, liceu,

mea, eventual să ajung să lucrez la o mare companie de afară și după aceea... potopul, adică tot restul.

Ioana A. (27 ani, redactor).

facultate, probabil slujbă... prieteni, distracție și așa mai departe. Nu cred că vreau nimic ieșit din comun.

Marian B. (25 ani, asistent manager). Vreau ce vrea toată lumea și fac ce face toată lumea. Mă lupt ca să reușesc. Asta înseamnă lucrurile normale: bani, succes, recunoaștere, iubire, familie și, peste toate astea, să ajung la 70 de ani și să-mi spun că n-am trăit degeaba. Vreau ca oamenii din jurul meu să fie mândri de mine.

Ana-Maria L. (28 ani, secretară). Pot să-ți spun sincer ce vreau? Să dorm. Așa ajungi dacă-ți dorești să faci prea multe. Obosești îngrozitor. Sau o vacanță. După asta aș putea să-mi fac și alte planuri despre ce mai vreau să fac în viață.

